

Butler bij mijn vrouw

Blijspel in drie bedrijven

door

KOOS BESWINO

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BUTLER BIJ MIJN VROUW** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KOOS BESWINO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KEES WILGENBURG, rijke vrijgezel.

WIM BERGER, zijn vriend.

HENNIE VAN TUYL, „zijn" vrouw.

JOOK IJSDOORN, haar vriendin.

MEVROUW VAN TUYL, moeder van Hennie.

KOLONEL (b.d.) JONGEJANS, vriend van mevrouw van Tuyl

LOEKIE NIJSSEN, dienstmeisje.

Het stuk speelt in de tuinkamer ten huize van Kees Wilgenburg; ergens langs onze kust.

DECOR:

Een modern gemeubileerde tuinkamer. Op de achtergrond veel glas en twee deuren — uitzicht (z.m.) op een terrasje.

Rechts 1e plan een deur naar hal en overige vertrekken. Links tegen de wand een modern schrijfbureau met toebehoren (o.a. de telefoon)

Rechts 2e en 3e plan, een grote open boekenkast of boekenplanken; goed gevuld.

In het midden van de kamer een zitje.

Aan de wand links een (modern) schilderstuk — verder enkele moderne schemerlampjes en een dito staande.

Achter geen vitragegordijnen, wel (modern dessin) overgordijnen.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

Het is avond, ongeveer 11 uur. Er brandt geen licht in de kamer. De overgordijnen zijn niet gesloten en we zien door de ruiten het maanlicht. Op een van de boekenplanken staat een klein radiotoestel — men heeft blijkbaar vergeten om het af te zetten — we horen zachte dansmuziek.

(Na een poosje zien we achter het silhouet van een man. Hij komt binnen en zoekt naar een schakelaar van het licht. Hij vindt die niet direct maar krijgt het oog op de bureaulamp en knipt die aan. Wij zien dan — enigszins onduidelijk nog

WIM BERGER.

Een jongeman van ongeveer 28 jaar. Sportieve verschijning. Hij draagt een goed zittend, modern zomercostuum)

WIM: *(kijkt even rond en mompelt dan) Eerst maar bellen. (zoekt naar iets op 't bureau — fluit onderwijl een deuntje — vindt dan wat hij zoekt — het telefoonboek. Hij zoekt rustig het nummer dat hij nodig heeft — gaat op de punt van het bureau zitten en draait het nummer. Achter zijn rug gaat behoedzaam de deur open en verschijnt*

JOOK.

Een charmant, vlot meisje van 24 jaar. Thans gekleed in een leuke house-coat. Wim merkt niets)

JOOK: *(haalt een kleine revolver uit de zak van haar house-coat en richt die vastberaden op Wim. Als deze de hoorn aan zijn oor zet zegt ze) Leg neer dat ding en steek je handen heel hoog in de lucht.*

WIM: *(schrikt hevig — de hoorn valt uit zijn handen)*

JOOK: *(„stoer”) Leg dat ding waar het thuis hoort en geen grappen want ik schiet! Blijf ook met je rug naar me toestaan! (zet radio af)*

WIM: *(‘n beetje bekomen) Mensen, is dat schrikken! (hoorn op de haak)*

JOOK: *En nu die hand ook weer in de lucht!*

WIM: *(doet het) Ik hoop niet dat u me lang zo laat staan, want dat red ik niet!*

JOOK: *Zo lang tot ik de politie heb gebeld en die hier is om je te arresteren.*

WIM: *Zo, zo! Dat kan 'n hele poos duren!*

JOOK: *Naar links!*

WIM: *Pardon?*

JOOK: *Ga naar links, zodat ik bij de telefoon kan.*

WIM: *Eerst even over mijn schouder kijken, wie zo kordaat..*

JOOK: *(snel) Geen grappen, zei ik!*

WIM: Welnee! Ik kijk alleen maar even, dat doet toch geen pijn. *(kijkt)*

JOOK: Ga naar links!

WIM: *(met bewondering)* Sjonge! Dat is charmante gewapende macht!
Eh... als ik beleefd vragen mag....

JOOK: N-a-a-r l-i-n-k-s! En nu zeg ik het niet meer.

WIM: *(droog)* O! Nou dan doen we het maar! *(gaat naar links — laat zijn armen iets zakken)*

JOOK: *(snel)* Houen zo!

WIM: Wat nou weer?

JOOK: Omhoog houden die armen! *(gaat naar telefoon)*

WIM: Mijn lieve kind, nou moet je toch eens even naar me luisteren.

JOOK: Ik ben je lieve kind niet! En in luisteren heb ik geen zin! *(zoekt voorzichtig het telefoonboek en bladert er daarna in)*

WIM: Ik dacht dat hier 'n zekere Wilgenburg woonde.

JOOK: Natuurlijk wist je dat! En óók, dat meneer Wilgenburg rijk is en vaak niet thuis.

WIM: *(jolig)* Tja!

JOOK: En jij dacht toen.. daar valt voor 'n handige jongen wel wat te stelen. *(zoekt nummer in telefoonboek)* Maar jij bènt geen handige jongen, want was je dat wèl, dan had je geweten, dat de villa niet leeg staat al is de baas er niet.

WIM: *(droog)* Vier maal vier!

JOOK: Wat is dat voor 'n code?

WIM: Vier maal vier, da's het nummer van de politie. Ik zocht het juist ook!

JOOK: *(even onthutst)* O ja? Waarvoor?

WIM: Om te vertellen dat hier 'n inbreker was, maar u gaf me geen kans! Eh.. is het gepermitteerd dat ik een sigaret opsteek!

JOOK: *(snel)* Omhoog je handen en verroer je niet! Als je denkt dat ik alleen maar durf te dreigen heb je 't mis. Eén pas en ik schiet!

WIM: Die Wilgenburg weet wat hij voor personeel aanstelt!

JOOK: Ik ben geen personeel van meneer Wilgenburg.

WIM: Vertel me nou niet, dat u zijn nichtje bent, want dat gelooft zijn beste vriend niet.

JOOK: Wie ik ben gaat je niks aan!

WIM: Dat is te zeggen..

JOOK: Niets!

WIM: U vergeet te bellen! Viermaal vier!

JOOK: Je hoopt zeker dat ik een fout zal maken als ik telefoneer.

WIM: Daar ziet u niet naar uit! Tussen haakjes: Waarom doen ze hier de deuren niet op slot voor ze naar bed gaan?

JOOK: We zijn nog niet naar bed!

WIM: „We?“ Zo nodig hebt u dus hulp troepen achter de hand! Eh.. weet, Wilgenburg.. dat u.. en die anderen in zijn villa verblijven?

JOOK: Gaat dat u wat aan?

WIM: Misschien. Maar hoe zit het? Belt u de politie nog op of moet ik hier van eeuwigheid tot amen met mijn handen in de hoogte staan?

JOOK: Laat je handen maar zakken, maar denk er om, één verdachte beweging en je bent er geweest.

WIM: Daar pas ik wel voor op! Is een sigaret ook toegestaan?

JOOK: *(snel)* Handen uit je zakken! *(haalt uit een doos die op het bureau staat een sigaret, steekt die aan en geeft ze - heel voorzichtig - aan Wim)* Je zult wel niet vies uitgevallen zijn en deze sigaret dus wel accepteren al heb ik ze aangestoken.

WIM: Dat verhoogt alleen maar het aroma! *(met 'n zucht van voldoening)* Hè, hè! 'k Voel me nu al 'n stuk beter op mijn gemak! U bent dus geen personeel en geen familie van Wilgenburg? *(draait zich om)*

JOOK: Als ik je nieuwsgierigheid daar mee bevredigen kan: „nee!“ Noch het een, noch het ander!

WIM: Soms.. eh.. net als ik.. op vangst? *(maakt gapbeweging)*

JOOK: Zou ik dan zó gekleed zijn, denk je? *(draait vol licht aan)*

WIM: Zo! Dat is beter! Nu kunnen we pas goed zien wat we zeggen! Sjonge!.. U komt in vol licht nog beter tot zijn recht! Maar nu even in ernst.. *(gaat naar Jook)*

JOOK: *(fel)* Blijf staan! Geen stap dichterbij of.... of.

WIM: Doe dat blaffertje nou eens even weg en laten we eens rustig praten.

JOOK: Ik meen het, hoor je?! Ik schiet!

WIM: *(overmoedig)* Door 'n mooie vrouw gedood te worden lijkt me een bijzondere sensatie! Schiet, schone fee! *(loopt in haar richting)*

JOOK: *(haalt de trekker over)*

WIM: *(schrikt van het schot — staat een paar seconden verbaasd — zakt dan met een zachte kreun langzaam ineen)*

JOOK: *(slaat even haar handen voor de ogen — kijkt dan onthutst naar de revolver — zich afvragend)* Hoe.. hoe kan dat? *(snel komt dan*

HENNIE

binnen. Ongeveer even oud als Jook, ongeveer even charmant en ongeveer net eender gekleed)

HENNIE: *(kennelijk geschrokken)* Jook, wat gebeurt hier?

JOOK: *(bekomen van de eerste schrik — droog)* Lieve vriendin, aanschouw het lijk van een gevaarlijk misdadiger!

HENNIE: O, Jók!.. Heb.. heb jij..?

JOOK: *(a.v.)* Jawel! Ik heb deze indringer met een alarmpistool

gedood!

HENNIE: Een.. alarmpi..

JOOK: Zie je niet wat het voor 'n wapen is?

HENNIE: 'n Toneelrevolver!

JOOK: Precies!

HENNIE: Dus..?

JOOK: (*lachen beiden*) Onze gentlemandief stelt zich op een reuze manier aan. Hij mankeert niets.

WIM: (*komt omhoog*) O, dan heeft het ook geen zin om langer in zo'n ongemakkelijke houding te blijven liggen. Ik schrok in eerste instantie wèl! (*zit*) Goedenavond, tweede fee uit dit onbegrijpelijke sprookje!

HENNIE: Hoe is hij hier binnen gekomen en wat komt ie doen?

WIM: Als IK nu eens precies vertellen mag wat ik kwam doen, dan..

JOOK: Leugens kunnen we missen! (*tegen Hennie*) Hij is door de tuindeuren binnen gekomen. We hadden die nog niet gesloten.

WIM: Heel zorgeloos, heel zorgeloos, maar..

JOOK: (*valt hem in de rede*) Hij wou telefoneren toen ik binnenkwam. Zeker een handlanger waarschuwen.

HENNIE: Heb je de politie gebeld?

WIM: Dat heb ik er eerlijk aangeraden. Ik heb zelfs het telefoonnummer genoemd! Maar als die revolver nu toch een speelgoeddingetje is, hoef ik me geen zorgen meer te maken! (*staat op — en gaat ergens op zijn gemak zitten*)

HENNIE: Brutaliteit! Waarom heb je de politie niet gebeld?

JOOK: Ik weet niet, Hennie.. iets aan 'm klopt niet helemaal met het normale signalement dat je meestal over boeven hoort.

WIM: Merci, madame, merci! Ik heb vastgesteld, dat jullie geen van beiden tot de familie van de heer Wilgenburg behoren, ook, dat jullie niet tot zijn personeel behoren, dus vertel me dan maar eens, wie en wat u wèl bent. En vertel me ook zo ter loops even.. waar zijn vrouw is!

JOOK: Zijn vrouw staat hier naast mij, als ik u met die mededeling van dienst kan zijn!

WIM: (*plots op*) Waaaat?! (*staart haar even overdonderd aan*)

HENNIE: Zoals mijn vriendin zegt, meneer! Ik ben mevrouw Wilgenburg!

WIM: Zo'n huichelaar!

HENNIE en JOOK: Menéér!

WIM: Sorry dames! Ik neem het woord niet terug, maar ik begrijp dat het u wat cru in de oren klinkt.

HENNIE: U durft mijn man een huichelaar te noemen?

WIM: Nou en of! Ik ken 'm vrij goed, mag ik wel zeggen, maar dit had

ik toch niet achter 'm gezocht.

HENNIE: Wilt u misschien wat duidelijker zijn?

WIM: (*lachend*) De boef! Was natuurlijk bang dat er kapers op de kust zouden komen.

JOOK: U beledigt een achtenswaardig en hoogstaand mens, weet u dat?

WIM: Nee, maar dat moet u me niet kwalijk nemen. Zo, zo, dus u bent mevrouw Wilgenburg.... en u bent haar vriendin.

JOOK: Jook IJsdoorn! En u? Een nieuwe uitgave van de graaf van Monte Christo?

WIM: Nee! Ik ben doodgewoon de vriend van de man van uw vriendin. Wim Berger is de naam.

HENNIE: Berger?

WIM: Begint er iets te dagen, mevrouw Wilgenburg?

HENNIE: Berger, de autocoureur?

WIM: Ook die! Maar ik stel me liever voor als een vriend van uw man. Een goeie vriend zelfs. We zien elkaar wel niet zo vaak, want als ik in Holland ben is hij net vertrokken en doet hij ons goeie landje weer eens aan, dan ben ik foetsie!

JOOK: (*kordaat*) Kunt u zich legitimeren?

WIM: 's Waar ook. De gewapende macht wil altijd bewijzen! (*toont rijbewijs*) Kijkt u eens! Mijn rijbewijs. De foto is niet bepaald flatteus, maar..

JOOK: (*droog*) Lijkt sprekend! Hij is wie hij zei, Hennie!

HENNIE: Excuseer ons dan, meneer Berger! Uw ontvangst was wel erg vreemd!

WIM: 't Lag ook wel 'n beetje aan mezelf, mevrouw Wilgenburg! Als ik me direct had voorgesteld zou uw vriendin vermoedelijk niet op me geschoten hebben. Wat een geluk, dat het geen echte revolver was.

JOOK: Dat wist u zeker?

WIM: Toen u dicht genoeg bij me kwam om hem even te bekijken, wist ik dat inderdaad. Zou ik anders zo brutaal zijn geweest om door te lopen toen u mij sommeerde te blijven staan?

HENNIE: Wat een klucht eigenlijk! Maar gaat u toch weer zitten, meneer Berger.

WIM: Graag! Enne.. voor uw man ben ik gewoon Wim. Wilt u ook zo vriendelijk zijn?

HENNIE: Als je wilt! Ik heet Hennie en mijn vriendin Jook. Maar dat had je al gehoord natuurlijk.

WIM: Leuke namen, die bij charmante vrouwen passen.

HENNIE: Maar wat kwam je hier nou doen?

WIM: De politie bellen! Ik heb getraind op het circuit en onderweg naar

het dorp kreeg ik panne! Mijn wagen moest ik achter laten, ofschoon hij nog al gevaarlijk voor 't verkeer staat. Ik was het dichtst bij het huis van Kees en dacht: daar bel ik de politie even om te vragen of zij een garagehouder weten, die op dit uur van de avond een auto wil verslepen. Ik trof de tuindeuren open, dacht eerst bellen en toen....
(lacht)

JOOK: Toen kwam ik als 'n heldhaftige vrouw uit een gangsterfilm en jij liet me een figuur slaan

WIM: (lacht nog) Het stond je, dat stoere! Maar mag ik dan nu eerst even telefoneren voor er ongelukken gebeuren?

HENNIE: Je weet de weg, heb ik begrepen. Heb je soms ergens trek in?

WIM: Na deze emotie graag iets uit 'n fles, als 't niet te veel gevraagd is.

HENNIE: Loekie is nog op, die brengt wel wat in de tijd dat wij even wat anders aantrekken. Of moet je direct weer weg?

WIM: Ik heb geen haast, Hennie! Nou niet! Maar wie is Loekie nou weer? Ook een vriendin?

JOOK: Nee! Dat is nu wèl een lid van het personeel.

WIM: O! Goed dat ik 't weet. Maak ik geen blunders. Graag witte port!

HENNIE: Moment! Ga je mee, Jook? (beiden af)

WIM: (kijkt hen even in gedachten na — gaat dan resoluut naar de telefoon en draait fijntjes lachend na kengetal een netnummer — onderwijl steekt hij een sigaret op. Als hij gehoor krijgt zegt hij) Zo, ouwe snoeper!.. Met wie denk je?.. Heel goed, Keseman!.. Ik wist, ja, dat je vanmorgen op Schiphol was aangekomen en dacht dus wel dat ik je in het Hollandia hotel kon vinden!.. Nou, raad eens waar ik ben?.. Kilometers er naast! Dat is te zeggen.. het dorp is juist maar de villa waar ik me bevind heet „Wijde wereld". Ja!.. Ik heb op een bijzondere manier kennis gemaakt met je vrouw en.. ja! Met je vrouw! En nooit in mijn leven zal ik een groter huichelaar ontmoeten dan jij bent!.. Dat méén ik, ja!.. Hoe oud was je vrouw ook weer heb je ons wijs gemaakt?.. Dat had ik dus goed onthouden. Vier en vijftig! Nou, ze heeft een verjongingskuur ondergaan en is dertig jaar jonger!.. Ja, ik schat haar vier en twintig en je keus is prima!.. Nee, ik spreek in volle ernst!.. Nee, ik ben ook niet teut!.. Ik krijg van je schat direct een glas port en dat is het eerste spirituele vocht dat ik vandaag tot mij neem!.. Wat zeg je nou?.. Toe, vertel me geen sprookjes!.. Kan niet, mijn wagen is kapot!.. Nou nog?.. Hm!.. Je zult wel geduld moeten hebben!.. Accoord! Ik neem een taxi en kom straks naar je toe! Bye, Kees! (hoorn op de haak en draait dan 4 maal 4 — onderwijl komt

LOEKIE

binnen met port en enkele glazen. Loekie detoneert in dit milieu niet. Zij mag er — wat je noemt — zijn. En ze is er dan ook. Even twintig — 'n tikje coquet — draagt met gevoel voor proporties haar zwart jurkje met wit half schortje)

WIM: Ah! Zet maar neer, Loekie!

LOEKIE: Zal ik voor u maar vast inschenken, meneer?

WIM: Reusachtig, Loekie! (*krijgt gehoor*) Ja, inspecteur, met Wim Berger!.. De coureur, ja!.. Mijn wagen staat langs de boulevard, nogal 'n beetje gevaarlijk. Maar ik kan er met geen mogelijkheid beweging in krijgen. Weet u misschien een garage die hem nog zou willen verslepen?.. Naar die garage maar, kunnen ze hem meteen repareren!.. Als u zo vriendelijk wilt zijn?.. Merci, inspecteur! (*hoorn op de haak*) Zo, dat is dat en laat ik nu eens proeven of de port even lekker is als het dienstertje mooi!

LOEKIE: (*gaat hier niet op in*) Sigaretten staan op 't bureau, zei mevrouw!

WIM: Wist ik al, Loekie! (*drinkt*) Goed!.. Je mag me nog 'n keer inschenken, als je wilt. Ik heb zo het een en ander te vèr-drinken! (*zij schenkt in*) Eh.. hoe lang ben jij hier al in betrekking?

LOEKIE: Drie dagen, meneer! Doe ik iets niet goed?

WIM: Nee, nee, dat is het niet. Je schenkt of je nooit anders gedaan hebt! Zo, zo, drie dagen! Enne.. hoe vind je je baas, meneer Wilgenburg?

LOEKIE: Ik heb niet de eer hem te kennen! Mevrouw heeft mij aangenomen. Meneer is in het buitenland. Maar dat zult u wel weten, want u bent immers een vriend van meneer Wilgenburg. Dat heb ik van mevrouw tenminste begrepen.

WIM: Is ook zo!

LOEKIE: Kan ik u nog ergens mee van dienst zijn?

WIM: Dat is te zeggen: heb jij hier geen oudere dame ontmoet in die paar dagen dat je hier bent.

LOEKIE: Jawel!

WIM: Hoe stelde die zich aan je voor?

LOEKIE: Waarom wilt u dat allemaal weten?

WIM: Doet er nou niet toe. Misschien vertel ik je dat nog wel eens! (*pakt zijn portefeuille*)

LOEKIE: (*koel*) Ik word door mevrouw betaald, meneer.

WIM: Zo moet je het niet opnemen, Loekie!

LOEKIE: Waar ik geen bezwaar in zie om u te vertellen kunt u van me weten, zonder daarvoor te betalen.

WIM: Ik krijg respect voor je! Maar vertel me dan eens hoe die ouwe dame zich voorstelde?

LOEKIE: (*imiteert „de ouwe dame”*) „Ik bin juffrouw Gerrits, de werkster, zeg maar Truus tegen me!”

WIM: (*even onthutst door het laconieke antwoord - lacht dan spontaan*)
Loekie, jij hebt gevoel voor humor! Ah, daar zijn de dames!

JOOK en HENNIE

komen binnen — dragen een vlot zomerjurkje)

LOEKIE: Zal ik voor u ook inschenken?

HENNIE: Laat maar, Loekie, we doen dat zelf wel! Jij kunt naar bed gaan, als je wilt!

LOEKIE: Goed, mevrouw! Welterusten, dames, meneer! (*men beantwoordt haar groet*)

JOOK: Je amuseerde je best, hè, met Loekie. Ik hoorde je in de hal al lachen.

WIM: 't Meisje heeft een bewonderenswaardig gevoel voor humor! Op de kennismaking, dames! (*men drinkt en is gaan zitten*)

HENNIE: Is het in orde gekomen met je wagen?

WIM: Ja! De inspecteur was zo vriendelijk om zelf een garage te bellen!

JOOK: Wat fixeer je me?

WIM: 't Is net of ik je al eens meer gezien heb, Jook, 't Schiet me alleen niet te binnen waar.

JOOK: Ik heb 'n alledaags gezicht.

WIM: Nee, dat is het niet. Ik ken je ergens van. Wil je mijn geheugen geen steuntje geven?

HENNIE: Weet je dat veel mannen dit smoesje gebruiken als ze een fluitpartijtje willen beginnen met een voor hen vreemde dame?

WIM: Ik geloof dat ik niet in vorm ben. Ik laad de ene stommititeit op de andere. 't Was heus niet als dat veelgebruikte smoesje bedoeld, Jook. Geloof, me!.. En vertel eens, Hennie. Hoe maakt je man het? Ik heb 'm in geen maanden gesproken of gezien.

HENNIE: O.. eh.. (*minder zeker van zich zelf*) Goed! Heel goed! Hij is enkele weken naar Canada!

WIM: Zo! Naar Canada!

HENNIE: Voor zaken, geloof ik!

WIM: Geloof je dat? Vertelt hij je dan niet waarom hij ergens heen gaat?

HENNIE: Jawel! Natuurlijk. Maar ik heb er nu niet voldoende aandacht aan geschonken. 't Ging allemaal nogal plotseling, weet je.

WIM: Wanneer komt ie terug?

HENNIE: Dat wist hij niet precies! Over twee of drie maanden, dacht ie!

WIM: Zo! Ook 'n waagstuk om zo'n charmant vrouwtje zo lang alleen te laten.

JOOK: Ik pas goed op haar!

WIM: (*lachend*) Gewapend met een alarmpistool!

JOOK: Moet ik dat nog vaak horen?

HENNIE: Drinken we nog wat?

WIM: Nog één glas graag en dan moet ik jammer genoeg weg!

JOOK: Woon je hier?

WIM: Nee.. in de stad! Bij mijn even schattige als zorgzame mama! Als ik die niet had om me een beetje in 't gareel te houden, kwam er niets van mij terecht, dames! *(heft zijn glas)* A la votre! *(drinkt)*

HENNIE: *(voorzichtig)* Je leek wel verbaasd toen je merkte dat ik de vrouw van je vriend was.

WIM: *(ook voorzichtig)* O ja?.. Leek het zo?

JOOK: Je wàs verbaasd, Wim. Je gezicht was één groot vraagteken.

WIM: Gô, daar ben ik me absoluut niet bewust van geweest!

HENNIE: *(a.v.)* Wist je niet dat Kees getrouwd was?

WIM: Jazeker! Nou en of! Het is wel een beetje geheimzinnig gegaan, hè, met jullie huwelijk. Waar zijn jullie ook weer getrouwd? Ik zat toen voor 'n grote race in Italië, dat weet ik nog wel.

HENNIE: We zijn in een heel romantisch kerkje in Schotland getrouwd.

WIM: Juist, in Schotland! Nou weet ik het weer! Ik kreeg een telegram van Kees na de bruiloft. Nog mijn gelukwensen. Ik kon toen niets anders doen dan een telegram sturen. Maar nu moet ik opstappen. Dank voor de sensationele ontvangst en de hartelijkheid. Ik hoop nog eens gauw terug te komen! *(handen worden geschud)*

HENNIE: Hoe ga je nu naar de stad?

WIM: Ik vind wel 'n taxi.

HENNIE: Zal ik bellen? Of wil ik je met mijn wagen even thuis brengen?

WIM: Allerliefst, Hennie, maar ik moet even heel rustig alleen zijn en.. Enfin!.. Nogmaals dank en tot ziens! Ik ga langs dezelfde weg als ik gekomen ben.

JOOK: Als je nog eens zo laat en zo griezelig binnendringt vind je me met een echte revolver.

WIM: Dat waag ik er eens op! Bye!.. En sluit nu de deur wèl af! *(weg via tuindeuren)*

JOOK: *(hij tuindeuren)* Ik heb zijn rijbewijs gezien en toch geloof ik niet, dat hij is die hij zegt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto